

Franckesche Stiftungen zu Halle

Panacea Apostasiæ: To gest, Lekarstwj proti Odpadlstwj

Vedel, Nicolaus

Lessné, 1631

Jiná Modlitba

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228786)

Viná Modlitba,
k vžijvání me dny Modlitby
né Vžroční.

Dospodine Bože náš / kterých sy
Davidowi Služebníkú svému,
tónž tebe těžkými hříchú svými rozhně-
val / gednu je tčj strasslivých ran svých
na vybrání vodal / aby pro zaumyslň
wšstufek svůj bud mečem a wálkau je-
mě geho zpustěna / a neb morem a náka-
zau lid geho nawšstiven / a neb hladem
sewšim svým Králowštim porrestán
a muzen byl: My lid twá s zaháně-
ním twájs a hrůzau srdce swého pozná-
wáme / gak těžce rozjicena qest jātíwost
hněwu twého / poněwadž sy wšsecko to
tré žlé nanás, a zarmaucenau Wlast ná-
ši, žalostně wšlil. Nebo sy y ne-
vrodňými lény po drahný čas nás re-
stáwal, y ránaú morowau Města naše
nawště

na wšrěwował, a w puštinu přitwožował/
a na posledy teb y meč nepřátel wtruc-
ných na nás puštil/ kterhž ne gedny z
předních našich y lidu seštil/a nás gi-
ně sem tam po náredech smutně rozptý-
lil.

Nadto pak nadewšecť o od-
gals Národu našemu, pro newdělčnost
passiwu duchowni, Slowa swého pře-
swatého/ a dopuštis aby šlenný Anny-
kryst gedomahmi bludy nakážował a
tráwil duše lidské: tak že zhasla swice
Slowa twého w Blasti naší/mráko-
tami bludů a ohavnosti přikryto gest
wšecť o:

My pak ošarkowě/ kte-
rhžs podle milosrdenství swého dal
wěrnhm nalezení bžti/rozházeni glance
gako smeti po swěcě/diwadlo sine Ange-
lům y lidem větnění/ pesměch a veržka
y wšecch/ w nauzy a nedostatech rozlič-
ných/ y w bázní a strachu dalšich zřech
něch postawení: stále w tebe danšfagice,
žádostiwě wšak od tebe pomoey a wy-
swobození dočekati se nemůžeme.

Běchož

Běchož ierossého poznáwáme / gať těžce
 huěw twůg proti nám plápolá. Nebo
 ty poněwadž gsy sprawedlinš, žádného
 bez přičiny netreseš / aniž komu hořeg-
 ší kalich než gať sobě zaslauží, naléwáš

Tobě ó Pane sprawedlnost / nám pať
 zahanbenj twáti: nebo sme hřěšili proti
 tobě / y my y Decowé náši, Králowé y
 Knížata náše / Kněží y Běitelé náši / y
 wšeckn lid země.

Protož sy nás
 wydal w zpuštěni a rozprhleni toto po
 wšeckh Zemijch kamž sy nás rozehnal.

Ach bida a žalost / ach nestastnj hřě-
 chowé náši, kteříž rozničili tento posa-
 wád nehafyredlnš plamen huěwu twé-
 ho!

Hřěšili sme ó Pane, hřěšili
 sme a neprávě činili! Nebo sme nečis-
 tš wšickni my / a gaťo rauchó ohydně
 wšeckh sprawedlnosti náše: pročez př-
 šime od huěwu twého gaťo list / a nepra-
 wosti náše gaťo wjer zachwacugi nás.
 Přestala radost srdce nášeho / obrátilo se
 nám w šwstlenj někdejší plěšánj náše
 spadla.

spadla fortuna : hlavy nassi: běda nám
že sme hřesili proti tobě! Pro ty věci
zemleno gest srdce naše, a oči naše za-
tměly se: chodíme shrbeni v hanbě své
zapřčení přikřvá tváče naše/ proto že
nemůžeme spomoženi. Nebo ty Hospo-
dine rozpáliv se proti nám, zavřel sy
nás: weliké milosrdenství své zamlodi-
lo se proti nám: gšme gako ti nad ni-
miž ty nepanugeš/ a gako bychom od-
gměna twého nazváni nebyli. A we-
šsem tom neodvrac se přehliwosti twá
od nás/ ale ruka twá předce wytažena
gest proti nám: proto že řidě obracuji
se k tobě/ a na to aby frotili hněw twůg
mysli. A wšak pro milosrdenství
svě Hospodine odhliw se! rozvomeň se
že lid twůg gšme! nerná smlauny své
snámi! Ach diwatisiž se budeš na za-
hynuti naše! Nechástiž nás mizeti až
bychom zmizeli! Ach čas gest Hospo-
dine aby powstal! proč prodleň nás?
Wšak sy ty pat Dtec náš/ my hlina ty

Gott, sy Erbarm-
gütig und barm-
herzig

Bědím te náš / a my dílo ruky své.
 Nehněvej se tak velmi Hospodine / a
 niž se navěky rozpomínej na nepravo-
 sti naše. O vzhledniž prosíme / však
 pak všickni my lid tvůg jsme / kterých
 ačkoli toto všecko přišlo na nás / však
 jsme se nezapomenuli na tě, aniž jsme zru-
 šili smilování své: neobrátilo se např.
 srdce naše / aniž se vchýlil křok náš od
 stěží své: ačkoli sy nás potkal na místě
 drahú / a přitryls nás stínem smrti / a
 pro tebe moudrování bžwáme každého
 dne / gijni jsme jako ovce k zabiti od-
 dané: však jsme se nezapomenuli na
 jméno Boha svého / a rukau svých k
 Bohu cizímu nepozdvihli. Pročitiž
 tedy / proč spíš ó Pane? probudiž se a
 nezaháněj nás od sebe navěky. V pro-
 čež pak máš svou střháš / a zapomí-
 náš se na trápení a sňazení naše? Ne-
 bo tě se již sklónila až k prachu duše ná-
 še, přilnul k zemi život náš. Pomsta-
 niž ó Hospodine k našemu spomožení /
 a vykup

a wylup nás Bože, pro milosrdenství
tvé. O Bože Zástupů nawrat nás

a den at nám svojí obličej tvůj, a spa-
sení budeme. Pročež pak rozbíjí

hradbu winnice své/ aby každá kdožby
tudý šel uhati z ní mohl? Wepř di-

woků ryge gi/ wět polní spásla gi. O

Bože Zástupů obratíš se gi/ popačíš
Mebe/ wíz a nawštětó winní kmeť

swág/winnich tu kteraž štipila prawice
tvá/ nyni wšak popálena gšue ohněm, a

poraubána/ od žehráni obličejé tvého
hyne. Hospodine Bože Zástupů,

pozorň: ty kterž sedíš mezy Cherubí
ny ó zastwěží se! Dokud se pak pťi-

sně stawěti budeš k modlitbám lidu své-
ho? krmíti nás chlebem pláče, a napáge-

ti slzami? Alle nawštylí se pak hněwa-
ti budeš? a hořet bude gako cheň pr-

chliwost tvá? Ach wšleg raděgi
hněw swág na Národy kterž tě nezná-

gi/ a na Králewstwj kterž gména tvé
ho newštwagi, ale žiragi lid tvůj, a

g

w pušči

vypustinu obracegi dědicu tvé. Nám
 pak nezpomínej děvnych našich neprá-
 vosti/ale ať nás rychle předejdeu milo-
 sřdenstvím tvým: Neboť sine velim znuže-
 ni. Pomoz nám Bože spasení na-
 šeho/ pro slávu jména svého vytrhni
 nás/a buď milostiv hříchům našim pro
 jméno své. Ale proč pak mají tí-
 kati nepřátelé/ Kde gest Bůh gegich?
 Všick známé jméno své v nás, před o-
 čima gegich/a oslaven buď v nich před
 očima našima, které pomstu krve Slu-
 žebníků svých, kteráž vyhlita gest. Všu-
 piž v lkání věšů před obličej tvůj, a
 podle velikosti slyš své, zachovej sobě
 ostatky oddané k smrti. Odplat sau-
 sedům našim do lůna gegich, pro poha-
 něni kteréž tobě činí ó Pane. My
 pak lid tvůj a ovce pastvy tvé neod-
 stoupíme od tebe: Zachovej nás toliko
 při životu, ať jméno tvé vzhvámé.
 Nebo sláviti tě budeme navěky/ od ná-
 rodu až do pronárodu vypravovati bu-
 deme.

Deme chwálu twau.

Poraucime také Dceomstě své mi-
 losti wssech naše bližni / ktekjzkoli spolu
 s námi wchwagi gměno své, po nšsem
 sně: budiž wssechněm y gednomu kaž
 dému milostiw na těle y na duši / a ko-
 ney pti wssech nás djlo swaseni, až k ži-
 woru wěčnému. Džbrž y nad těmi
 se smilůg. (poniženě apokorně prosíme)
 ktekjz gessit tebe neznagi / ale w mráko-
 tách bludů Pohanských, Wachometán-
 ských, Židowských, a Antykrystských tá-
 pagice / swělá spashredlného Prawdy
 své zbarweni gsau: Zastkweg se y aim
 a z temnosti ge wychwátě, k sobě a sy-
 nu swému (w němž samém gest swase-
 ni) milostdně obrat. Keč a zpra-
 wůg Waudrostj swau wssech Křestan-
 ské Potencaty / Krále, Knjaza .a Pan-
 stwo, sewssechni mi Králewstwimi, Kra-
 ginami a Obcemi Křestanskými / a w
 nich Cerkwni, Školni y Polimycan
 Zpráwu: kteraž poněwadž bez obecného
 g 11. poko-

potoge dobře státi nemáše, prosíme, de-
 zase potracen ten potog Hospodine li-
 du svému. Poruč, ach poruč již
 přistati Angelu zhauben, hubiti Kragin
 a Zemj: poruč ať se nawrátí krwawý
 meč twág do posswy své/amjsto dá žád-
 o stwému potogi w Křestanstwu twém.
 Potěšsúg wsech zarmaucených/ wyswo-
 bozuq wězně/ sprowázen pocestně/ retug
 opuštěně/ hoq nedůživě/ opatrúg chudě:
 buď Dcem syroctů a wdow/ wyswobod
 ssaufeně/ shromážd rozptýleně/ oswět a k
 sobě obrať wsecký blaudjch, y náše ne-
 přátely a protivníky: ať wsechněm gme
 na twého se bogičm wzegde Slunce
 sprawedlnosti/ a zdrowj na paprskch ge°
 Za kteréž wsecký wěcy pokorně tebe Bo-
 že náš prosíme/ ne pro negatě sprawedl-
 nosti náše/ ale promilosrdenstwí twá me-
 lí á/ a pro penstwěťgssí gmeno gedíněho
 Přimluwen a Zástupcy nášeho Běžíse
 Křesťa. Gemuž s tebau y s Duchem
 S. chwála, čest, y požehnání buď nawě-
 ky, Amen.